

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések előfizetési pénzei küldendők.

A szabadelvű párt szózata.

A mostani zavaros helyzetben, midőn az ellenzéki pártok különféle „Szózat”-okkal árasztják el az országot, a szabadelvű párt is megszólalt, a mennyiben szükségesnek tartotta a jelenlegi helyzetet megvilágítani.

Ezen proklamáció szövege ez:

A nemzetet válság fenyegeti. Nem a maga hibájából, nem önszántából. Néhány ember összeállt és a nemzet ellen gyakorolja azt a hatalmat, melyet a nemzettől kapott.

Veszedelemben van a nemzet szabadsága.

Miből áll ez a szabadság?

Abból, hogy a törvényeket, melyeknek magát aláveti, maga csinálja. Hogy nem parancsolhat a nemzetnek senki más, csak maga a nemzet. Csinálja pedig e törvényeket úgy, hogy a képviselőházba küldi azokat a férfiakat, a kik bizalmát bírják azzal a kötelességgel, hogy az ország ügyeit rendben tartásák.

A képviselőház tehát nem önálló hatalom, hanem eszköz a nemzet kezében. Arra való, hogy rendet tartson, törvényt csináljon. Ha erre alkalmatlannak mutatkozik, a nemzet nem veszi hasznát. A kik erre alkalmatlanná teszik, megfosztják a nemzetet az egyetlen eszköztől, melylyel maga intézheti sorsát.

Ezt pedig most megcselekszi a képviselőház kisebbsége.

Alkotmányos rend szerint minden testületben csak az lehet határozat, a mit a nagy többség akar. A községházánál is így van, az ország házában is így kell lenni.

De most nem így van.

Hónapok óta a képviselőház nem hozhatott törvényt, noha a többség akar törvényt hozni. Hónapok óta várja az ország e törvényeket, de nem kaphatja meg, mivel a kisebbség megakadályoz minden törvényhozó munkát. Azt mondják, hogy a mit a többség akar, nemzet akarata.

Lehet-e kétség az iránt, hogy a nemzet rendet akar? Hogy a mikor csak törvénynek akar engedelmeskedni, nem akaratja azt, hogy ne legyen törvény? A mikor képviselőt választ, azt akarja, hogy törvényt csináljon és nem azt, hogy a törvényhozást megakadályozza?

Lehet-e kétség, hogy a mikor a nemzetnek joga van maga-magának törvényt szabni, nem kíván olyan állapotot, melyet nem a maga akarata, hanem a kényszerűség, vagy a hatalom állapít meg?

Ország-világ tudja, hogy mi, a szabadelvűpárt, mint a képviselőház többsé-

ge, az ország minden viszonyát törvénnyel akarjuk rendezni. A javaslatok köszen vannak és a képviselőház bármikor szentesítheti.

Ha a kormány és a többség akarata érvényesül, a minthogy érvényesülnie kell, akkor törvény szabja meg, milyen viszonyban legyen Magyarország Ausztriához; törvény írja elő, milyen és mennyi adót fizessen minden egyes polgár, mire mennyit költson a kormány; törvény határozza meg, mennyi véradóval járuljon a nemzet az ország külső védelméhez.

Ha a kormány és többség akarata érvényesül, a nemzet a maga alkotta törvények uralma alatt áll. Mi ezt akarjuk létrehozni, mert ez a szabadság állapota.

És mit akar a kisebbség?

Azt akarja, hogy ne legyen törvény, azt akarja, hogy a tisztviselő ne kapjon az államtól fizetést. A katona ne kapjon zsoldot és ellátást. A bíró ne üljön törvényt. A rendőr ne védje a polgárok személyét és vagyonát. A szegény ember ne kapjon munkát, mert a pénznek nincs értéke. Ne legyen hitel, mert ha nincs bíró, senki sem hitelez. A tolvajt ne csukhassák be, a gyilkost ne büntessék meg. Szabad préda legyen minden java az országnak, az erősebb hatalmának legyen kiszolgáltatva a gyengébbik.

Ezt akarja a kisebbség. A nemzet az ellenkezőjét akarja, mert ilyen rendnélkül való állapotban egy napig sem élhet meg. S mi történik? A kisebbség emberei erősebbek akarnak lenni a nemzettel. Nem engedelmeskedni akarnak neki, nem szolgálni akarják, hanem uralkodni rajta. Lehet-e ezt megengedni?

Ha nincs a nemzet nevében alkotott törvény, csak két eshetőség között lehet választani:

Vagy fölbomoljon az országban minden rend és a nemzetnek és vagyonnak biztonsága ki legyen szolgáltatva az erősebbeknek, vagy tartassék fenn a rend olyan törvényekkel, miket nem a nemzet maga alkotott.

Az első esetben Magyarország megszűnt állam lenni, a másik esetben megszűnt szabad állam lenni.

A nemzet nem kívánhatja sem az egyiket, sem a másikat. A képviselőház kisebbsége nem bánja: akár az egyik, akár a másik, csak törvény ne legyen.

Ebben a súlyos helyzetben fordulunk a nemzethez, legyen bíró közöttünk: kinek van igaza?

Ha nekünk van igazunk, szabad-e megengednünk, hogy a kisebbség akarata nyakára hágjon az igazságnak?

Azt kívánják, hogy a kormány, me-

lyet a korona és többség választ, mondjon le, mert ők, a kisebbség gyűlölik.

Ha ezt a kívánságot teljesítjük, akkor lehet, hogy az ország törvényeket kap, de ezeket néhány ember diktálja neki, nem pedig a nemzet akarata. De hát törvény-e az a törvény, melyet nem a nemzet maga csinál? Nem-e ugyanott vagyunk akkor is, mintha zsarnok parancsolna nekünk?

A többség jogát nem a kisebbségtől kapta, a kisebb tehát nem is veheti tőle el. Ezt a jogot a nemzet tette le kezükbe, az övé az és árulók volnának, ha akárki másnak engednők át és nem tudnók megőrizni a nemzet számára azt a szent hatalmat, melyet reánk bízott.

Ha ezt megteszszük, minden időkre kiszolgáltatjuk a törvényalkotás, a kormányválasztás jogát néhány elszánt embernek, a ki kész azt magához ragadni. Akkor a nemzet fönséges joga gazdátlan jószág, melyet erőszakkal magához ragadhat akárki. Akkor semminemű külföldi hatalom velünk szóba nem áll, szerződést velünk nem köt, hitelt nekünk nem ad, mert a nemzetek csak nemzetekkel alkudoznak és nem biznak olyan hatalomban, mely ma ezé, holnap másé.

Kérdjük a nemzetet: szabadságnak tartja-e, ha azoknak kell engedelmeskedni, a kik ellene fellázadtak?

Széttekintünk az országban és mindenütt rendet és nyugalmat látunk. Csak a képviselőházban van háborúság, ott is csak néhány ember háborúgása. Rendet kíván az ország, forradalmat a kisebbség.

Kinek az akarata szentebb, melyik kívánatosabb? Az ország a fejlődés legsebbe útján van, fényes jövő várakozik reá. Az egész világ bámulva ismerte el felsőbbiségét, kiválóságát, ma pedig néhány kötelességéről megfeledkezett ember miatt elvesztjük ezt a bizalmat, ezt az elismerést.

Megkérdeztük a lelkiismeretünket: mit tegyünk? Azt parancsolta: a törvény és a nemzet fölségének védelmében rendületlenül ki kell tartanunk. Nem szabad engednünk, hogy a nemzet és korona együttes akarata meghátráljon az erőszak és törvénytírástól.

A mai válságos időben pedig megkérdezzük a nemzetet: kövessük-e lelkiismeretünk szavát vagy sem?

</

lág előtt csak egy lehet a válasza: a lázadásnak nem szabad győznie, a nemzet jogát, javát mindenkivel szemben meg kell védeni.

Ezt akarjuk mi. Nincs hatalom, mely bennünket megtántorítson. Mert ha a nemzet jogait védelmezzük, a nemzet velünk van!

(„Nemzet“)

Politikai hir.

Vasárnap a helyzetben semminemű fordulat nem következett be. De igen jellemző s talán jövőre nézve fontossággal is bírhat az, hogy az összes politikai körökben vasárnap este a kompromisszum szükségességéről beszéltek. Az ellenzéki pártok meggyőződtek arról, hogy Bánffy bárónak megvan a számbeli többsége. Továbbá belátták azt is, hogy az ország közvéleménye ellene szól annak a törekvésnek, hogy az ország kiszámíthatatlan zavarok bonyodalmába kerüljön s inkább hajlandó a gazdasági és kereskedelmi rendes viszonyok föntartása céljából a statusquot exlex állapot után föntartani, semmint esetleges kormányválság folytán még kétegyesébbé tenni ugyanezen érdekek megóvását.

A kompromisszum eszméje a nemzeti pártban keletkezett s egyelőre csak arra szorítkozik, hogy az elnökválasztás szabályszerű megejtéséhez hozzájárulnak a pártok abban az esetben, ha a kormány beleegyezik, hogy egy heti karácsonyi szünet legyen. De ezenkívül még fontosabb kompromisszum-tervről is beszélnek. Arról van szó tudniillik, hogy a nemzeti párt és a néppárt hajlandó az összes ügyekre nézve megegyezni, de nem Bánffy báróval, hanem oly szabadelvű férfakkal, főleg a kilépettekkel, akikben megbizik. A feltétel az, hogy Bánffy b. bocssássa tárczáját a korona rendelkezésére. Amennyiben a korona Bánffy bárót és kabinetjét az ügyek további vezetésével megbízná, a 67-es alapon álló pártok megszavaznák az indemnytit és a kiegyezési javaslatokat a Bánffy-kabinetnek, kikötvé, hogy ennek megtörténte után Bánffy báró végleg távozzék.

Székely György nyílt levele.

Székely György dr., az illyefalvi kerület országgyűlési képviselője nyílt levelet intézett választóihoz, a melyben megakololja állásfoglalását a Tiszaféle javaslat mellett. Nyílt levél igen meleg hangon szól a Bánffy-korrról, melynek erőssége — ugymond — nem a társaságban, nem az erőszakban volt, hanem abban a bizalomban, a melylyel mint erős és mindenekfölött a magyar nemzeti állameszme szolgálatában álló kormánnyal szemben az ország választóinak túlnyomó többsége viseltetett.

A Tiszaféle javaslat mellett való állásfoglalását a következőkben okolja meg:

1. A parlamentáris elv nem engedi meg, hogy a többség terrorizmusa a többség akaratának érvényesülését megakadályozza. 2. Személyes ellen-szenv soha sem lehet alapja valamely nagyobb parlamenti akciónak. 3. A jelen esetben a kormányt semmi mulasztás nem terheli. 4. Csakis egy erőlyes és magyar nemzeti irányu kormány képes hazánk állami létét biztosítani. 5. Az általam is aláírt törvényjavaslat csak a végső szükség esetére szól és tekintetben is lehető legnagyobb óvatossággal van összekötve.

Magyar városok.

Győr város kongresszusra hívta össze a magyar városokat. A kongresszusnak két célja van: megbeszélni és megállapítani a városok bajait, hiányait és fölterjesztést intézni a kormányhoz azok orvoslása iránt. Ez a cél oly figyelemre méltó, hogy mindenképpen megérdemli, hogy foglalkozunk vele.

Elcsépett, de nagyjában beigazolt panasz, hogy Budapest a vidéki városok rovására fejlődött óriási mértékben. E panaszon most már túl kell tenni magunkat, mert hisz a főváros az ő nagyságában és pompájában mégis csak hasznára és díszére válik hazánkunknak. Panasz helyett hozzá kell fognunk

a munkához. Miután annyi, szinte erőnket felülmúló áldozat árán teremtetünk az országnak méltó, nagy központot, s miután ez a munka hova-tovább befejezést nyer, mert hisz Budapest megállhat most már a maga lábán is, minden erőnkkel a vidéki központok létesítésére, illetve fejlesztésére kell törekednünk.

Mert ezek a központok jelenleg sajnálatra méltó állapotban leledznek. A vidéki városokra a törvény és a társadalom, az állam és a belső szükséglet ériási terheket ró, a mely terheket a városok túlnyomó részében egy kiapadni nem akaró jövődelmi forrásból fedezik: a községi pótdoból. Alig van város ebben az országban, melyben a pótdó túl ne lépne az ötven százalékot, de elég van olyan is, hol száz percenztől is nagyobb. S ez az állapot, ha a helyzet rövidesen meg nem változik, a vidéki városok morális és anyagi esődjét vonja maga után.

Az állam az ő adóját a városok szervezetében és költségein hajtja be. Külön város hivatalok állanak az állami adók rendelkezésére, melyeknek fenntartása évenként ezrekbe és ezrekbe kerül. S ennek fejében mit kapunk az államtól? Keveset vagy semmit. Egyik-másik város aránytalanul bőven részesül az állam kedvezményeiben, de a legtöbbet ugyszólván térképen keresik a ministeriumokban, annyira nem ismerik őket. A városok közigazgatása, egészségügye, rendészete egyedül az ő vállalkozásukra neheznek, mert a mivel az állam segélyez bennünket, aránytalanul nagy közigazgatási és kulturális kiadásainkban, az a meghalásra sok ugyan, de az életre kevés.

Nagyok a hibái a községi törvénynek is. Hogy többet ne említsünk, itt van a tultengésben szenvedő képviselői rendszer. Városi képviselő aránylag több van, mint választó. Egy 15.000 lakossal bíró városnak például 170—180 képviselője van s így nem esoda, ha a közgyűlésben oda nem tartozó elemek is fölös számban vannak képviselve. Ez az oka annak, hogy minden város képviselő-testületében annyi a széthúzó érdek, oly gyakori a gyűlölködés és viszálykodás. Valóságos szatira ez a sok kis házias parlamenti.

Baja a törvénynek az is, hogy a rendezett tanácsú városokat valósággal kiszolgáltatja a megyei törvényhatóság önkényének. A polgármesterek és az alispán közötti viszony nagyjában ugyanaz, mint a szolgabíró és jegyző között. Ez az állapot a mily méltatlan, olyan káros. Az 15000-nál több lakossal bíró rend. tan. városokra, s ezek képezik a nagyobbik felét, csaknem ugyanazok a kötelességek és kiadások neheznek, melyek a szabad királyi városokra, s mégis oly bánásmódban részesülnek a felsőbbbség részéről, mint a községek. Ezek a városok már nem tudnak jól mozogni a szűk korlátok s ez órási hátrányukra válik.

Mindezekre hívja fel a kongresszus a kormány figyelmét és inditon meg széleskörű, hatalmas hullámozó akciót, hogy a törvényhozás már egyszer komolyan hozzálásson a vidéki városok viszonyainak rendezéséhez.

A magyar „nyepozvolim“.

— Jókai Mór szözeata.

Budapest, december 16.

Lengyelország halottszagát érzem . . .

Az volt a tökéletes szabadság!

Nem csak minden egyes követnek volt joga az egész országgyűlés határozatát egy közbekialtott „Nem akarom“ szóval meghiusítani, s ezzel a betörő ellenség visszaverésére rendelt fegyveres erő egybehívását megakadályozni, a haderő fizetésére behajtandó adót megtagadni, minden közművelődési, gazdasági, közjóléti kiadást megzárítani; de még azon esetre is, ha az országgyűlés egyhangu határozatot hozott, alkotmányos joga volt minden vármegyének konfederációt csinálni, s fegyveres erővel ellenállani a törvényhozás határozata tényleges végrehajtásának.

Ez volt a tökéletes alkotmányos szabadság.

Hogy ezt kifeleadték böles törvényhozóink a magyar alkotmányból, mikor azt 1848-ban megszerkesztették! Milyen szépen verekednének már azóta országgszertel!

Mit király? Mit haza? Mit alkotmány az ön-

érzetes schlachczicznek?! Az „én“ czimerem elébb való, mint az ország czimere! Az „én

vadár Bodola. 3. Kozma János 10 éves bíresbíró Imecs Ernő Erősd. 4. Józsa Gábor 9 éves bíres Zathureczky Gy. Baróth. 5. Incze András 8 éves bíres Szabó József Szt. Katolna. 6. Boes Sándor 7 éves kocsis Bogdán Arthur Seps-Szentgyörgy. 7. Jónás Ferenc 7 éves bíres Kádár Ferenc Gelence. 8. Sipos Juliánna 6 éves főző Dr. Künnle Tivadar Seps-Szentgyörgy. 9. Német Sámuel 6 éves kocsis Bajkó Lajos Papolez. 10. Bálint Juliánna 6 éves szolgáló Hosszu Györgyné Laborfalva.

A jutalmazottak névsora ezen jegyzőkönyv kapcsán az összes megyei lapokban haladéktalanul közzéteendő.

A kérvények, jutalmak és jelen jegyzőkönyv másolata, az illetékes 1-ső fokú hatósághoz azonos utasítással küldetnek meg, hogy a jutalmazottaknak a jutalmakat lehetőleg a karácsonyi ünnepig, de legkésőbb f. hó végéig adják át és a szabályszerű nyugtákat a gazdasági bizottsághoz 1899. évi január hó 15-ig terjesszék be.

Kmf.

Br. Szentkeresztty Béla s. k. Bogdán Arthur.
Sinkovits Ottó s. k.

CSARNOK

Jámbor Están egyházi levele a szerkesztőhöz.

— 141 —

Téns Szerkesztő Ur!

Nem éppen valami erős csudálatos dolog, ha az hónapok az országos gyűlekezeten obstruálnak, iszeg ehhez hezza vagyunk szokva, met hát minden becsületes csalárdos egyének meg vagyunk az ő saját külön házi obstrukciójára. A feleség, mint leges-legveresebb tollas ellenzők gyakrakán nem engedi az szegény mameluk férjét szóhoz jutni s nem tiszteli az házi szabályokat, mejek szerint az kisebbség, mán mint az feleség alája vagyon rendelve az nagyobbságnak, mán mint az férjnek, s tartozik elszívni, hogy mindéig annak az akarattja álljon — s csinál ojjan zakotát a házban, hogy az férj ez a gyámoltalan *többség* esze nélkül szalad ki az házból és ijedtebe még sem áll az koresomáig.

Ijjen formán történt ez nálam es. A mult hét elején egy javaslatot terjesztettem az családi tanácskozás elejibe, meiben az hizott sertvésnek az karácsoni szent inapokra való leletését hoztam ajánlotba. Ezen törvényjavaslat indoklásában kifejtettem, hogy minden becsületes hizott sertvés életének legvégső határa csak karácsonig torjodhet, de másfelől az emberi kebel es így a szent innapok évadgyán inkább kíványnya az zsiros eledeleket, ennél fogvást felette kívánatos vóna megnevezett sertés lelkét egy jobb hazába küldeni s az porrészeket pedéglen ősi emberi szokások szerint elfogyasztani. Az törvényjavaslatban megvót az es mondva, hogy az többször megnevezett disznó leölése azért es kívánatos, mivel az 1899-ik esztendő január 1-ső napjától kezdve az magos politikában ugynevezett *ex lex*, vagyis törvényen kívüli állapot reája nézve es beáll, a menyenyiben a törökbuza elfogyott s ennél fogvást, ha nem lopunk, nincs mit enni adni.

Az én drága Petronellám ezen javaslatot természetesen megobstruálta, met mint igazándi ellenzők — a mit én akarok, azt ő soha sem akarhattya: Heában mondtam, hogy interenczió hiánya mián éhen pusztul az szegény állat, ő csak szidott, amint a bokrot s hogy még a politikában mostonság szokásos „Szózat” es meglegyen, kikerült az udvarra s fellármazta az egész uceczabeli nemzetet, hogy én ijjen meg ojjan pusztító s részeges disznó s több efféle vagyok.

Hejába mondtam én okos szót, az én bő szovni Petronellám mindéig kilármázott az lakhelyemből. És egy hét óta foly ez a házi obstrukció s minekutánna mindennap fogy a törökbuza, az én csepszes ellenzőkém kimonta, hogy én leszek az felelős, ha az sertés felfordul, met nincs több földem s met nem termett több gabona.

Igy áll téns Szerkesztő Ur minálunk az házi obstrukció s kérem szeretettel, tesszen megmondani, hó

hogy nem szokasztott ojjan-e, mint az, mejek az országos gyűlekezeten fojik. Pedig az én kellemetes Petronellám még ujság lapot se olvas, hogy az ember aszondhatná, hogy „kicsi kutya a nagytól tanul.” Ennél fogva én asztot sejttem következtetni, hogy az ellenzők akár viklert, akár kaputot visel, mindéig egyforma; kíványnya a hatalmat s ha nem agygyák obstruál s midőn eszt cselekszi, igazságtalan, durva és bolond.

Minék utánna pedéglen én az téns gubernium-val s az kormánppárttal egy hajóba uszom, aszondom, hogy oda sem neki, az gubernium es kormányozza tovább az országot s én es lefülelem az sertvésemet, ha elfogy az interenczió. Hogy pedéglen az sok veszekedő szó meg ne áreson, ojjkor-ojjkor innánk egy cseppet.

Kárbahágó, 1898. december 19.

Maradtam
tisztelével és becsülettel
Jámbor Están,
egyházi és harangkezelő.

Ujdonságok.

— Időjárásunk ismét szokatlan enyhére fordult. Alig két napig éreztünk egy kis téli hideget s már ismét tavaszi időnk leve. E héten a hőmérő sohasem szállt a fagypontra alá s nappal állandóan 5–7 C° fok meleget mutat.

— Koresolya sport. A koresolya sport hívei felhasználva a mult hét két napi hidegét, nagy buzgósággal láttak hozzá a mesterséges jégpálya készítéséhez s a két napi enyhe szél aztán semmivé tette a két napi és két nehéz éjjeli munkát, amde a koresolya sport kedvelőinek kitartása tulul minden decemberi szeszélyt s a legelső hideg alkalmával ismét hozzá kezdenek a pálya készítéséhez. Tehát türelem, jég lesz, majd ha fagy!

— Brassó új főkapitánya. Brassó város főispánja kinevezte a város kapitányává Farkas Mihályt, a budapesti államrendőrség egyik képzett, fiatal tisztviselőjét.

— Színészet. Rónay Mariska, kinek Hököm színbázsa van miniszteri konceszsiója, engedélyt nyert a városi tanácstól, hogy december 28-tól 1899. január 15-ik előadásokat tarthasson. Az előadások a Millenium szállóban fognak megtartatni.

— Műkedvelői előadás volt a mult vasárnap, Lukács Sándor „Az isten keze” című népszínművét adta elő a műkedvelői egyesület, de az estélyt nagyon megzavarta a tüzeset s így a közönség jó része otthon maradt. Hogy az isten keze így megzavarta az isten keze sikerét, arról az egyesület egyáltalában nem tehet, de a mily példátlan szenvedélyvel tartják a mi fíradhatatlan műkedvelőink az előadásokat, a mai est balsikerét hamar ki fogják pótolni.

— Adakozzunk az árvák és öregek karácsonyfájára. Közeledik a szeretet magasztos ünnepe: a karácsony. A gazdagok palotáiban ép úgy, mint a szegények kunyhóiban kígyulnak e nap estején a gyertyácskák s boldog öröm, édes meglepettség vonul a szívekbe. Örömet hoz e nap mindenkinek. A bitor és bársony közt születettek többet, mint az év más napjai, a szegényeknek, a nyomorultak annyit, hogy emlékeivel egy egész esztendőig táplálja gyakran elkeseredő lelkét. Örömet akarunk mi is szerezni kis árváinknak, elhagyott gyámoltalan öregeinknek; boldoggá akarjuk tenni azok részére a szent ünnepet, kik úgy is lépten-nyomon érzik az élet nyomorúságát s

Boreladás nagyban.

Titeszlettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy Kézdivásárhelyt saját házámnál muszka-magyarádi saját szüretményű boraimat nagyban elárusítom.

Tisztelettel

(176. 9-10.)

Medgyaszay Máté.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függőnytartók, tükrök, toilett-asztalok, löször és tengerifü matrácok és sodronyágbetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkesztő:

Fanghné Gyujtó Izabella

és

Szabóné-Nogáll Janka.

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

DIVAT SZALON megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Diszes, elegáns kiállítása s különösen művészi kivitelű színes divat-minden szalon-asztalnak.

DIVAT SZALON ingyen mellékelve, az UJ GYERMEK-DIVATTAL együtt 41-48 oldalra terjed.

DIVAT SZALON azonkívül, hogy divatképei az uralkodó divat tükre, folyton közöl képeket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen divatlapokat feleslegessé teszi.

DIVAT SZALON rendszeren közöl egyszerűbb toiletteteket is és módot, utasítást nyújt a hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan otthon készíthessék s ennek megkönnyítésére minden 2-ik számhoz szabás-ív van mellékelve.

DIVAT SZALON minden előfizetőnek mérték után ingyen készített szabásokat; ez oly kedvezmény, melyet egy divatlap sem nyújt.

DIVAT SZALON kézimunkái változatosak, a rendszer használatra szánt himzésektől kezdve a legtrikább, legdivatosabb új kézimunkáig mindent bemutat s érthetően tanítja.

DIVAT SZALON Szépirodalmi része oly dúsz, érdekes és változatos, hogy minden más szépirodalmi lapot pótol. Munkatársai közt ott van irodalmunk minden jelese és gondot fordít arra, hogy a nők lapjában tehetséges kedvelt urónők is gyakran írjanak. A lap szelleme mindig tisztességes. Keresi a szépet, a nemesítőt s kizár minden trivál közleményt. Lapunkat fiatal leányok is bátran olvashatják.

DIVAT SZALON számról-száma mutatja be kiválóbb hölgyek arczképeit: a művészet, irodalom s a jótékony nevelésesebb nőalakjait.

DIVAT SZALON állandó rovatot tart kérdések és feleletek közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjtalanul áll rendelkezésére.

DIVAT SZALON előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

DIVAT SZALON kiadóhivatala kívánatra bárkinek küld mutatvány-számokat ingyen és bérmentve.

DIVAT SZALON kiadóhivatala Budapest, Gizella-tér (Haas-palota)

(202 1-2)

BORT

asztali, peccsenye, csemege bort, cognacot, idei kis üstös szilvóriumot, fenyővizet, eredeti tisztaságban, felelősség mellett, nagyban és kis esinyben mérsékelt árban ajánlunk.

— Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldünk. — Székely-Keresztur, 1898. decz. hó 18.

Székely-Borkereskedő-Részvény-Társaság.
(203 1-3)

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

— Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár. —

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségeitől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

— Darabonként 3 frt. —

A penge ** csilagos aczölből és a többi részei alpacéból vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint. Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V. ker., Kálmán utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

155 23-26

KARÁCSONYI AJÁNDÉKOK!

Tisztelettel tudatom a t. ez. közönséggel, hogy 13 év óta fennálló üzletemben nagyon jutányos árban megtalálhatók: üveg-, porcellán-, konyhaedények, petroleum lámpák, fűszerek, gyermekjátékok és díszműauak, szóval minden oly kellék, melyek egyfelől a házi szükséglethez és konyha berendezéshez tartoznak, másfelől pedig igen alkalmas ajándék-tárgyak.

Tekintettel a közelgő karácsonyi ünnepekre -- szülőkre nézve különösen fontos, hogy hol szerezzék be gyermekeiknek azon ajándékokat, melyekkel meglepni akarják s azért különösen figyelemre méltó az én gazdagon berendezett

gyermekjátékszer ***

*** raktáram

melyben nagyon csinos s örömet keltő meg'epetésekre nagyon alkalmas tárgyak találhatók.

Fenti minden egyes áruezikkemet jó forrásból s nagy mennyiségben szereztem be: miért is kérem üzletem szíves megkeresését, hogy az árak olcsóságáról meggyőződhessek.

Kitűnő tisztelettel

Jancsó Gyula.

(198 4-**

kereskedő K.-Vásárhelyt.